

STUDENTEN-WEEKBLAD.

Redacteuren: F. A. Bodenheimer, J. B. H. Coenen, D. de Jongh Wz.,
A. C. A. Plasschaert, C. E. van der Stok, T. F. Vreede.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar.

De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

UITGEVER:
J. WALTMAN Jr.
DELFT.

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen.

Het adres voor redactie en administratie is: Binnenwatersloot 33.

Bericht.

Het eerstvolgend nummer verschijnt na de Paasch-vacantie.

REDE

GEHOUDEN DOOR DEN

President van het Delftsch Studentencorps,
den Heer A. S. C. STOOP,

BIJ GELEGENHEID VAN DE

• 54ste DIËS NATALIS,
op Vrijdag 21 Maart 1902.

Mijne Heeren, Senatoren, eere-leden van den Senaat en leden van het Delftsch Studentencorps.

Toen zooveel de twaalf slagen U verkondigd hadden, dat het nieuwe jaar was ingetreden, verstomde plotseling het feestgewoel, omdat gij allen onwillekeurig onder den indruk kwaamt van het plechtige van dat oogenblik, waarop alweder een jaar van ons corpsleven achter ons ligt en hoeveel redenen wij ook hebben om vreugdevol gestemd te zijn, om ons te verheugen in het welzijn van ons D. S. C. op zijn 54sten verjaardag, er is iets weemoedigs in dat scheiden met het verleden.

Het is voor ons een afgesloten tijdperk geworden, waarin niets meer te veranderen valt, waarin al onze daden tot dat verleden behooren; 't zij thans aan u zelf de beoordeling hoe gij dit tijdperk hebt besteed, of gij uwe plichten als corplid hebt vervuld en mocht ge u zelf kunnen verwijten, niet te zijn nagekomen uwe ernstige voornemens, waarmede gij allen bij uw intrede in ons Corps bezielde zijt geweest, zoo ligt voor u een nieuw jaar, een nog smetteloos rein arbeidsveld, waarin gij verbeteren kunt uwe tekortkomingen, waarin u opnieuw de gelegenheid wordt geboden, uwe beste krachten te wijden aan de belangen van ons Corps.

Bouwt op thans uwe luchtkasteelen op dit oogenblik van plechtigen ernst en tracht in den loop van dit jaar te verwezenlijken uwe idealen, om te verheffen en te veredelen onze dierbare corporatie. Waar onze zinspreuk ons leert, zich te spiegelen aan anderen, zoo zou ik er thans aan willen toevoegen, zich te spiegelen aan het verleden om hieruit lessen te putten voor de toekomst.

Laat ieder geven naar vermogen, maar stelt u allen ten doel om het komende jaar onvermoeid werkzaam te zijn in het zoo mogelijk nog doen toenemen in kracht en in welzijn van ons geliefd D. S. C.

Gelijk bij het eindigen van een boeiend werk, gij nogmaals de hoofdpassages zult overlezen om den indruk weder in uw geheugen terug te roepen, zoo zult gij u op dit oogenblik weder voor den geest trachten te brengen de voornaamste gebeurtenissen van het afgelopen jaar en

hoewel er enkele sombere plekken in zullen voorkomen, 't geheel vormt eene waardige voortzetting van een roemrijk verleden.

Met 't volste recht kunnen wij trotsch zijn op den inhoud dier bladzijden, welke sinds den vorigen Diës aan onze geschiedenis zijn toegevoegd en onbezorgd den toekomst tegemoet gaan.

Mij zij thans het voorrecht gegund u behulpzaam te mogen zijn bij het nagaan van het afgelopen jaar.

Allereerst wil ik memoreeren dat ook dit jaar wij weer te betreuren hadden het verlies van een tweetal onzer corpsleden. In Mei overleed de heer J. H. Schepers, die weldra zijne studie alhier geëindigd zou hebben, terwijl een der pas geïnaugureerden de heer H. L. Schippers ons reeds in December ontviel, zijnde het slachtoffer geworden van een noodlottig ongeluk.

In Juli verlieten vele ons, die hun einddiploma verworven hadden, plaats makende voor nieuwe krachten, die dan ook in grooten getale tot ons kwamen. Den 27sten September werden 133 candidaat-leden tot leden van het D. S. C. geïnaugureerd. Een verblijdend verschijnsel ieder jaar zoo'n groot aantal tot onze vereeniging te zien toetreden, om later meer roem en luister te kunnen bijzetten aan dat groote gebouw, dat meer dan een halve eeuw vaststaat als een rots, trotseerend alle windvlagen en stormen en waarvan een deel telkenjare aan nieuwe bewoners wordt toevertrouwd, op u leden van het eerste jaars rust de plicht, evenveel zorg als uwe voorgangers te besteden aan zijne inwendige deelen. Gij hebt de verantwoording op u genomen het op uw beurt aan het komende geslacht af te staan in den huidigen staat, zoo mogelijk nog beter.

't Was kort na den groentijd, dat een finantieële slag ons getroffen heeft; bij u allen te zeer bekend, dan dat ik hier nader over uit wil wijden.

Daarentegen heeft het Corps, dank zij den ijver van den vorigen senaat, schikkingen getroffen, welke ons groote finantieële voordeelen zullen aanbrengen. Ik heb hier op het oog de verbouwing van de Stads-Doelen. Waar wij vroeger voor het bouwen van de feesttent circa f10,000 besteedden, hebben wij thans een permanente zaal, welke ons aan huur in vijf jaren tijds f3500,— kost, waardoor wij de aanzienlijke besparing van f1300 's jaars hebben verkregen. Dit was het waar de heer Op ten Noort bij den vorigen diës op zinspeelde, toen hij sprak over contributieverlaging, zonder dat wij daarvoor voordeelen in ruil behoeften af te staan. Een niet te versmaden winst, welke gemakkelijk verkregen is geworden. Een wetsverandering is aangenomen om meerdere zekerheid bij het beleggen der gelden te verkrijgen, terwijl om praktische bezwaren de rouwtijd verkort is geworden.

Ten slotte wil ik u herinneren de Lustrum-week te Utrecht, waar vele onzer leden ontspanning gingen zoeken na den vermoeienden examentijd en op de meest gastvrije en hartelijke wijze ontvangen zijn geworden.

Bij het herdenken van het afgelopen jaar, wil ik er nog aan toevoegen een woord van hulde aan den corpsbediende Jan Schipper, voor zijn onvermoeiden ijver en bijzondere geschiktheid, welke hij bij het vervullen van zijn werk alweder aan den dag heeft gelegd.

En nu mijne heeren zal ik trachten u een schets te geven, van 'tgeen ons Corps gepresteerd heeft bij monde zijner vereenigingen, want gelijk een vader met trots terug zal denken aan 'tgeen door zijne zonen verricht is geworden, zoo kunnen ook wij trotsch zijn op het verleden onzer vereenigingen, die als kinderen uit ons huisgezin één samenhangend geheel vormen, aan welks hoofd staat — ons Corps.

Laat ik beginnen met de oudste, de belangrijkste, met degene, die sinds den vorigen diës het meest verandering heeft ondergaan en ziet dan allen om u heen de gezellige zalen der Sociëteit Phoenix. Waan u een oogenblik terug op den 22sten Maart 1901, toen wij daarginds in het oude gedeelte ternauwernood plaats konden vinden, en ons verdrongen, omdat de ruimte niet toereikend was al onze diësvierders te bevatten en ziet hoe de Phoenix hare wicken thans heeft uitgeslagen.

Waant u terug op den 13den en 14den December, toen de schitterende feesten ter eere harer plechtige opening plaats vonden, waar talrijke oud-leden waren samengestroomd om met eerbied te kunnen aanschouwen het grootsche werk dat de tegenwoordige generatie tot stand heeft gebracht. Ziet hoe thans het kroegbezoek is toegenomen, 'tgeen door ons corpsleden op hoogen prijs geschat moet worden, omdat wij hierdoor elkander beter leeren kennen, leeren waardeeren, leeren verdragen, omdat wij zodoende nauwer aanhalen den band tusschen de leden van ons Corps.

Een woord van dank breng ik aan het toenmalige bestuur der S.P., door wien geen moeite, noch tijd gespaard is geworden bij het volbrengen van hun zwaren taak.

Met evenveel vreugde en dankbaarheid kunnen wij herdenken onze sportvereenigingen.

Hoe hoog wij een jaar geleden onze verwachtingen ook gespannen hadden, nimmer hadden wij durven hopen op eene zoo roemrijke toekomst, op zooveel overwinningen als aan Laga ten deel zijn gevallen. De hoofdprijs te Haarlem sinds 1890 niet door Delft veroverd zijnde, opende de reeks der victories door onze kranige roeiers behaald.

Als een vuurtoren uitzendende haar licht naar alle kanten staat Laga's 25ste levensjaar geboekt in de annalen van onze roeivereeniging.

Was de Weerbaarheid door het niet plaats hebben der interacademiale wedstrijden verhinderd haar oude roem naar buiten te handhaven, er was leven en vertier op hare banen en in 't najaar werden uitstekend geslaagde onderlinge wedstrijden gehouden terwijl Odin inwendig niets te wenschen overlatende door een ongelukkige samenloop der omstandigheden zijn uitvoering heeft moeten uitstellen. Carrousel, Voetbal en Hockey en Bandy konden zich verheugen in meerdere belangstelling der leden en in een grooter aantal medewerkers; vooral het eerste zal doorgaande op den ingeslagen weg zijn volgend lustrum luisterrijk kunnen vieren. Waar bij Hockey en Bandy de deelname aan wedstrijden voldoende genoemd mag worden, laat de opkomst op oefendagen veel te wenschen over. De IJclub, ijs en weder niet dienende, gaf ons niet dat genot, waaraan zij ons de laatste jaren had verwend. Van de overige vereenigingen wil ik u allereerst noemen het historisch zoo belangrijke gezelschap Vrije Studie. Na een kwijnende toestand doorworsteld te hebben trad het glorierijk tevoorschijn in zijn 40ste jaar. De vele boeiende lezingen, welke sinds September gehouden zijn, de feestelijke herdenking van zijn 40-jarig bestaan hebben ons getoond welk een voorname plaats het nog tusschen de overige gezelschappen inneemt, wat ook niet anders te verwachten is van eene vereeniging, die opgericht is geworden onder zulke benarde omstandigheden om mede te werken aan het instand houden van het D. S. C.

Ook Debating mocht zich in groote bloei verheugen, de hoogst interessante onderwerpen welke behandeld werden gaven druk bezochte vergaderingen.

Apollo en Tooneel gaven hare gewone-jaarlijksche uitvoeringen. De laatste heeft zelfs den Delftschenroem in Dordrecht verspreid. Amateur Photographen gaf een bewijs van welvaren door een goed geslaagde tentoonstelling, terwijl I. G. O. V. ons menigen genoeglijken avond op de S. P. bezorgd heeft.

De Almanak verscheen voor de Kerstvacantie en met hoeveel lof ik hier gewagen wil van den ijver en de takt van hare redactie, door gebrek aan inzenders van mengewerk en varia heeft dit gedeelte veel te wenschen overgelaten. Beproeft allen uwe krachten op literair gebied om het komende jaar de taak der redactie te verlichten. Laten wij tonen

dat ons gemis aan klassieke opvoeding geen beletsel moge zijn, onze eigen taal machtig te wezen.

Bekend zal bij velen uwer het gezegde zijn: Ginder het verleden met zijn lief en leed: geheel aan u ontrukkt. Voor u de toekomst: geheel onbekend. Maar in de hand het tegenwoordige: hier zijn onze verplichtingen en plichten tevens. Nu ik het verleden met u doorloopen heb, zij 't mij vergund over het tegenwoordige hier nog iets aan toe te voegen.

Wij allen zijn te Delft gekomen voor een gemeenschappelijk doel: de Studie. Ten einde te vergoeden het vele dat wij missen moeten, nu wij plotseling alleen zijn overgelaten, sommige van u ver van familie en bekenden, hebben wij ons verbonden om nieuwe vriendschap te sluiten, om van onze jeugd vrij te kunnen genieten, ieder op die wijze, welke hem de beste toescheen. Wij hebben hier gevonden allerlei instellingen en gezelschappen, welke hiertoe medewerken. Dit vereenigingsleven vindt zijne hoogste uiting, zijn eenheid in het Corps, maar de steunpilaren van dit gebouw zijn de Corpsvereenigingen en gij zelf vormt het fundament. Wilt gij dat het gebouw stevig zij, steunt dan zijne onderdeelen, steunt zijne vereenigingen, steunt elkander.

Houdt hoog u zelf, opdat een groot aantal flinke persoonlijkheden den grondslag vorme.

Gij zult onder een zoo aanzienlijk ledental, uwe sympathiën, uwe blanco's en uwe antipathiën gevonden hebben, slechts een karakterloos mensch is in staat zichzelf te laten meesleepen en innemen door ieder ander, eerbiedigt echter elkanders meening, vergeet nooit de gemeenschappelijke band die ons samenbindt.

Wij missen de concurreerende prikkel der universiteitssteden, laten wij daarom toonen groot te zijn door aaneensluiting, door eendracht. Meent echter niet door onverschilligheid of laksheid uwe toegevendheid te toonen, laat uw stem weerklinken op onze vergaderingen, uwe geanimeerde debatten zullen ons een bewijs geven van uwe belangstelling in corpszaken, maar laat ten slotte geen wrok achterblijven in uwe harten.

Ook is er in latere jaren eene strooming geweest om politieke denkbeelden in het Corps door te voeren. Onbekenden met onze toestanden hebben ons geprezen of gelaakt omdat wij een socialistisch Corps zouden vormen. Ware dit juist het Corps zou zich dan begeven buiten de grenzen van zijn gebied.

Het Corps moet zijn neutraal, vreemd aan alle godsdienstige of politieke verschillen, wars van alles wat publieke tweedracht zou kunnen veroorzaken onder zijn leden, de bevordering en handhaving hunner eensgezindheid en trouw, de behartiging van hunne belangen, dat is het doel ons zoo schoon door ons eerste wetsartikel voor oogen gesteld.

Er is gelegenheid in overvloed om onderling uwe politieke kennis te verrijken, steekt uw oordeel niet onder stoelen of banken, maar tracht het niet ten troon te verheffen in ons Corps als zoodanig. Hoewel dit reeds meer besproken is heb ik toch gemeend hierop te moeten wijzen.

Wel is waar heeft het afgeloopen jaar getoond dat dergelijk streven van voorbijgaanden aard is geweest, maar ik releveer de zaak opdat geene valsche voorstellingen overblijve en de buitenwereld wete hoezeer thans een vreedzame geest onder ons heerscht.

Helpt allen mede om die vreedzame geest te handhaven in de toekomst, waarin wij haar meer dan ooit noodig zullen hebben en niet wil ik eindigen alvorens u over die toekomst nog iets te hebben medegedeeld.

Want indien over een jaar mijn opvolger deze plaats zal hebben ingenomen, zal hij tot u spreken over het naderende Lustrum en over de plannen, die er reeds voor be- raamd zullen zijn. Nu wij staan aan den aanvang van die moeilijk te doorloopen weg, die ons moet voeren tot den lusthof, waarin wij zullen genieten van al de voordeelen die ons geboden worden door ons student-zijn, van al de goede gaven die de lustrumweek ons biedt, zoo zullen wij ons thans reeds dienen af te vragen welken weg wij moeten inslaan, want voortgaande op een éénmaal verkeerd ingeslagen pad, zullen wij steeds verder afdwalen van het eigenlijke doel der Lustrumviering.

Waar ieder uwer zijne persoonlijke opvatting zal hebben over het studentenleven, waar bovendien ieder uwer zijne eigen ideeën zal bezitten over de manier om in de lustrumweek al die verschillende persoonlijke opvattingen te uiten aan de reunisten en aan de buitenwereld, daar is ontstaan

een dubbel groote verscheidenheid in de wijze waarop wij ons Lustrum meenen te moeten vieren.

Maar juist die groote verscheidenheid noopt ons om te geven en te nemen, omdat het anders onmogelijk wordt aan al onze eischen te voldoen. Onze taak zal dus zijn, uit al die oorspronkelijke plannen één hoofdplan samen te stellen, dat in zich heeft de grondbeginselen van een zoo groot mogelijk aantal oorspronkelijke plannen.

Dat hier thans reeds over gesproken en geschreven wordt geeft ons het bewijs dat gij uw Corps liefhebt, dat gij trotsch zijt op zijne eigenschappen, dat gij moeite doet om in de lustrumweek die eigenschappen het meest op den voorgrond te doen treden, welke gij persoonlijk het belangrijkste acht.

Maar toch moeten wij niet te veel gewicht hechten aan het denkbeeld of die verschillende eigenschappen wel voldoende op den voorgrond zullen treden, of die week wel een juist beeld zal geven van onze inwendige kracht.

Want 't geen wij allen hier in Delft presteeren, bewijzen wij dagelijks en zij die werkelijk belangstellen in ons vereenigingsleven weten uit onze voortdurende uitingen naar buiten, maar al te zeer welke krachten er in ons Corps verscholen zijn.

Het idee om het resultaat van den groei van vijf jaren in één week juist te willen weergeven is te idealistisch, te moeilijk te bereiken en zal te veel tot valsche voorstellingen aanleiding geven, dan dat mij dit wenschelijk voorkomt.

Verre verdient mijn inziens de voorkeur, de minder egoïstische, maar ook minder poetische oplossing van dit probleem om als hoofdvraag ons te stellen op welke wijze wij de reunisten het aangenaamst kunnen bezighouden.

Waar ook hier wij weer stuiten op het bezwaar niet te kunnen voldoen aan de diverse eischen, die de zoo verschillende karakters der reunisten ons zullen stellen en wij door Corpssubsidies voor uitvoeringen de eene vereeniging niet boven de andere zullen kunnen bevoordeelen, (ongerekend nog de praktische bezwaren aan de uitvoeringen verbonden als gebrek aan deelname vlak na den examentijd als de eigen lustrumvieringen der vereenigingen als de te hooge kosten e. a.) zoo komen wij tot de gevolgtrekking de vereenigingen voor zich zelf te laten zorgen en één dag open te houden voor rekening van het Corps, behalve natuurlijk concerten, bals enz: welke ook van corpswege kunnen uitgaan.

Tot nog toe is als viering van dien dag het eenig gevonden middel geweest het houden eener gecostumeerde optocht, hoe eenvoudiger de costumes, des te grooter de deelneming, des te dichter bij het ideaal dat deze bereikbaar is voor alle corpsleden.

Op zichzelf geen feest zijnde, geeft het geheel eene vroolijke stemming gedurende de gansche lustrumweek; hoewel niet oorspronkelijk is er nog nooit iets beters voor gevonden.

Maar ik vrees te ver gegaan te zijn, hoewel ik het tot mijn plicht rekende u op dezen avond mijne persoonlijke meening over een der hoofdvragen in onze toekomst te moeten mededeelen.

Meent ook niet dat wij als senaat onze meening in deze kwestie te zeer op den voorgrond zullen stellen, want volgens onze eigen opvatting vormen wij slechts de uitvoerende macht, is het aan ons te leiden, niet te heerschen.

Hoe ook de uitslag moge wezen, laat ons allen berusten in den wil der meerderheid en zoodra deze bekend zal zijn, allen (ook de tegenstanders) medewerken in het doen slagen der vastgestelde plannen, want eerst dan zullen wij iets luisterrijks kunnen bereiken.

Toont uwe ware grootheid door te eerbiedigen de meening van andersdenkenden, waar zij berust op goed doordachte gronden, waar zij is uitgesproken met de volle overtuiging te zijn in ons aller belang.

En het zal u licht vallen, waar gij allen, die waardig zijt den naam van Delftsch student te dragen, met mij zult gevoelen van die liefde voor ons Corps, waaraan wij zoo vurig behoefte hebben om in de toekomst onzen ouden roem te handhaven.

Maar genoeg, reeds te lang heb ik uwe aandacht gevergd, reeds te lang van u een plechtige stilte in deze zoo feestelijke zalen gevraagd.

Laat weer terugkeeren de stemming van zooveen, gij hebt recht om feest te vieren op dezen voor ons allen zoo heugelijken dag.

Weest lustig en vroolijk de feestdag is daar,

Gejubeld, gejuicht en gesprongen.

Wij hebben niet sedert vandaag voor een jaar

Op onze verjaring gezongen.

(TOLLENS)

Zingt, zingt allen luid; laat tot de vroege morgen uwe vreugdekreten weergalmen door deze zalen, maar drinkt eerst een heildronk op het eeuwig welzijn van ons D. S. C.

Ik heb gezegd.

Studiebelangen.

Op het verzoek van de Commissie tot Behartiging der Studiebelangen is door den Minister van Binnenlandsche Zaken in de volgende termen afwijzend beschikt.

De Minister van Binnenlandsche Zaken;

Beschikkende op het adres van de Commissie tot Behartiging van Studiebelangen te Delft d.d. 14 Januari 1902, waarbij het verzoek wordt gedaan de commissiën, welke jaarlijks worden belast met het afnemen van de examens B volgens de artt. 61—65 der wet van 2 Mei 1883 (Stbl. n°. 50), te willen machtigen voortaan tweemaal per jaar de gelegenheid open te stellen deze examens af te leggen, t. w. aan het einde van den jaarlijkschen cursus en bij het begin van den daaropvolgenden cursus;

Gezien het ter zake ingewonnen ambtsbericht van den Directeur der Polytechnische School van 18 Februari 1902, n°. 64;

Geeft aan adressante te kennen, dat aan haar verzoek niet kan worden voldaan.

Afschrift dezer zal worden gezonden aan den Directeur der Polytechnische School.

's Gravenhage, 6 Maart 1902.

(w. g.) KUYPER.

* * *

Den 18 December 1901 verzond de Commissie het volgend schrijven aan den Raad van Bestuur.

AFSCHRIFT.

DELFT, 18 December 1901.

Aan den Raad van Bestuur
der Polytechnische School te Delft.

Bij het aanvaarden van hare taak heeft de Commissie tot behartiging van Studiebelangen na ernstige overweging besloten na te gaan, in hoeverre de tegenwoordige inrichting der bibliotheek in de behoeften van de ingeschrevenen der Polytechnische School voorziet.

Na vergelijking van de wijze van regeling dezer bibliotheek met de reglementen van eenige Universiteits- en andere bibliotheken, heeft zij gemeend UEd. volgende veranderingen te mogen voorstellen.

Zij acht wenschelijk, dat:

indien eenig werk bij de bibliotheek behoorende, uitgeleend is, genoemd werk in een alphabetisch aanvraagboek kan worden afgeschreven, en dat de bibliothecaris den aanvrager kennis geeft, zoodra 't werk voor hem beschikbaar is;

de leestijd langer gesteld worde — b.v. drie maanden — na verloop van welken termijn, de lezer gehouden is het werk terug te bezorgen. In geval van aanvraag van een uitgeleend werk in het aanvraagboek wordt het teruggeëischt, indien de lezer het reeds 14 dagen in zijn bezit heeft. Is dit nog niet 't geval dan wordt hem kennis gegeven, dat zijn leestijd tot 14 dagen is bekort;

van die werken welke herhaaldelijk door de H.H. leeraren en hoogleeraren worden geraadpleegd, meerdere exemplaren worden aangeschaft, voor zoover dit door herhaald aanvragen van genoemde werken door studeerenden aan de P. S. noodzakelijk mocht blijken;

steeds de nieuwst aanwezige uitgaven van de werken ter uitleening aan de studeerenden beschikbaar worden gesteld; alle technische werken een gemakkelijk toegankelijke plaats op verlichte zalen krijgen, en niet op den gang achter slot, zooals het geval is met alle mijnbouwk.-techn. werken;

de bibliotheek gedurende de ochtenduren ook voor de studeerenden opengesteld wordt, aangezien de noodzakelijkheid daarvan dringend gebleken is;

alle zalen der bibliotheek van licht worden voorzien, opdat alle werken des avonds ook geraadpleegd kunnen worden.

Verder wijst zij met nadruk op 't gebrek aan ruimte aan de leestafels, die herhaaldelijk als boekenbergplaats dienst doen.

De commissie is van oordeel, dat de invoering van bovengenoemde wijzigingen zeer ten gerieve der ingeschrevenen zal zijn. Reden waarom zij bij dezen de vrijheid neemt, de aandacht van Uw geacht College hierop te vestigen.

't Welk doende,

(w.g.) H. S. HALLO, Pres.
H. J. VAN GEUNS, Secr.

Hierop ontving de commissie het volgende antwoord:

De Raad van Bestuur heeft zich in zijne vergadering van 27 Februari onledig gehouden met den inhoud van Uwe missive van 18 December en van de daarover ingekomen rapporten van den Heer Bibliothecaris. Wij hebben thans de eer U, met betrekking tot de verschillende door U ter sprake gebrachte punten, het volgende te berichten.

Eene nauwkeurige vergelijking van de wijze van regeling onzer Bibliotheek met de reglementen van eenige Universiteits- en andere bibliotheken, als waarvan door U wordt gesproken, leidt tot de gevolgtrekking dat deze geenszins in het nadeel der Polytechnische School uitvalt, meer bepaaldelijk wat betreft de uren waarin zij is opengesteld.

Het zal U bekend zijn, dat voor het afschrijven van werken een aanvraagboek beschikbaar ligt. Dit zou alphabetisch zijn ingericht, indien daartoe wegens het groot aantal der aanvragen aanleiding was. Aan Uw verzoek om den belanghebbende kennis te geven van het beschikbaar komen van het aangevraagde werk zal in den vervolge gaarne worden voldaan terwijl bepaald zal worden dat het aangevraagde werk niet langer dan drie dagen ter beschikking blijft liggen.

De door U genoemde leestijd van drie maanden wordt bovenmatig lang geacht. Hij is bij ons weliswaar officieel slechts twee weken, evenals te Leiden en te 's Hage, terwijl hij elders in ons land 3 of 4 weken is, maar het is U ongetwijfeld bekend dat het betreffend reglementsartikel, in het belang van de lezers door den Heer Bibliothecaris op de meest vrijzinnige wijze wordt toegepast. Daarom vindt de Raad geen voldoende grond aanwezig om den bestaanden leestijd officieel te verlengen.

In verband met de beperkte middelen, waarover de Bibliotheek kan beschikken, zal het aanschaffen van dubbele exemplaren van den zelfden druk van een zelfde werk slechts bij uitzondering kunnen plaats hebben. Meermalen reeds komt trouwens een tweede exemplaar van een zelfde boekwerk in de bibliotheek der afdeling voor.

In den regel is er geen bezwaar tegen het uitleenen van de nieuwste drukken.

Daarentegen kan aan het verzoek om aan alle technische werken een gemakkelijk toegankelijke plaats op verlichte zalen toe te wijzen, tot groot leedwezen van den Raad, niet worden voldaan, zolang de bibliotheek over geen betere ruimten beschikt.

Wat aangaat het openstellen van de Bibliotheek voor de studenten, ook gedurende ochtenduren, zoo is de Raad in beginsel gaarne bereid aan dit verzoek, al ware het slechts gedeeltelijk, tegemoet te komen. Zoodra de gezondheid van den heer Bibliothecaris zulks weder toelaat, zal met hem worden overlegd welke uren of welke dagen daarvoor, in verband met de vele administratieve werkzaamheden van het personeel, in de eerste plaats in aanmerking komen, terwijl de eerst ondergeteekende te zijnen kantore van de desbetreffende voorkeur Uwer Commissie gaarne kennis zal nemen.

Er zullen de noodige stappen worden gedaan om ook in het lokaal, waar zulks ontbreekt, kunstlicht te doen aanbrengen.

Wat ten slotte de onvoldoende ruimte op de leestafel betreft, de noodzakelijkheid om deze van tijd tot tijd voor boekenbergplaats te benuttigen, zal niet verdwijnen, zolang de Bibliotheek zich met de haar thans toebedeelde lokalen zal moeten behelpen.

De Raad van Bestuur,
J. KRAUS, Voorzitter.
B. H. PEKELHARING, Secretaris.

* * *

Ingeschrevenen aan de P. S. worden verzocht opgaaf van eventueele vermissingen van voorwerpen op de P. S.

met vermelding van datum en plaats te willen doen toekomen aan een lid der commissie.

Indien medewerkers der groote couranten dit bericht soms in handen krijgen, worden zij verzocht, er nota van te nemen, dat de sensatielectuur in hun bladen over diefstal en inbraak aan onze P. S. sterk overdreven is.

De Secretaris,
R. A. VERWEY.

Overreiking van het portret van prof. Telders.

In de Prinsenkamer van de Polytechnische School, is Donderdag 13 Maart het portret van wijlen prof. Telders namens het corps aan de Pol. School plechtig overgereikt. Tegenwoordig waren behalve de senaat de honorair senatoren, hoogleeraren en leeraren van de Pol. School, de broeder van onzen overleden directeur Mr. A. Telders. De president van het corps vroeg het woord en zei ongeveer het volgende:

Toen ik mij eenige tijd geleden vervoegde bij prof. Kraus, met het verzoek om voor een dag de Prinsenkamer te willen afstaan en tevens met het verzoek aan u allen om dien dag hier te willen samenkomen, was het, zooals u bekend is om namens het D. S. C. u aan te bieden het portret van wijlen prof. Telders. Om te beginnen wil ik u dan ook onzen welgemeenden dank brengen, dat gij dit verzoek hebt ingewilligd, aan u M. H. hoogleeraren en leeraren van de P. S. maar bovenal aan u, mijnheer Telders, die ons het groote genoegen hebt gedaan, ons met uwe tegenwoordigheid te vereeren, aan u, die speciaal hiervoor uit Den Haag zijt overgekomen. Ik wil u de verzekering geven, dat wij ten zeerste op prijs stellen, dat gij ons de gelegenheid hebt geboden dit persoonlijk te kunnen doen, dat gij ons in staat hebt gesteld er een enkel woord aan te kunnen toevoegen. Want daar, waar het D. S. C. van den kant der P. S. steeds op de meest aangename en welwillende wijze hulp en steun heeft ontvangen, waar die door ons gevraagd zijn geworden en steeds de meest ondubbelzinnige teekenen van vriendschap ondervonden heeft, is het een bijzonder genoegen u van onzen kant een klein bewijs te kunnen geven van de gevoelens van hoogachting en waardeering van het D. S. C. tegenover de P. S.

Wij hebben gemeend u dit niet beter te kunnen bewijzen, dan door u aan te bieden het portret van de vorige zoo beminde directeur prof. Telders.

Toen de heer 's Jacob het dan ook in de senaatsvergadering en later de heer Dubourq het in de vergadering voorstelde, werd het plan met gejuich begroet.

Hoewel de gehechtheid van prof. Telders voor het D. S. C. ons reeds bij overlevering bekend was uit de geschiedenis van het jaar 1861, toen hij, zelf nog student zijnde, in de moeilijke dagen, welke het corps toen doorleefde, een der voorvechters was voor het recht Vrije Studie en een werkzaam aandeel heeft gehad in het blijven voortbestaan der toenmalige Koninklijke Academie, in het blijven voortbestaan van het D. S. C., later in de 16 jaren die Z. Hooggeleerde als hoogleeraar, waarvan de laatste drie jaren als hoogleeraar-directeur in Delft doorbracht, ontstond zijne groote bemindheid onder de corpsleden door zijn persoon, door de hartelijke belangstelling, welke de studeerenden hier steeds van hem ondervonden. Onvermoeid werkzaam zijnde in het belang zijner studenten, waar hij kon en wanneer, al waren zij reeds lang uit Delft verdwenen, steeds steunde hij hen door zijn raad, steeds trachte hij ze voort te helpen bij het maken hunner carrière.

Voor zijne talrijke vereerders onder de reeds afgestudeerde of onder de hier nog aanwezigen, moge het eene voldoening zijn, dat zijn beeltenis hier te midden der overige directeuren in de Prinsenkamer een plaats heeft gevonden. M. H. Hoogleeraren en leeraren aan de P. S. namens het D. S. C. bied ik u aan dit portret, en ik spreek er bij uit den wensch, dat het zal zijn eene blijvende hulde van het corps aan de P. S. een blijvend aandenken aan de liefde en vereering van de leden van het corps voor Prof. Telders.

Het antwoord van prof. Kraus luidde als volgt:

Mijnheer de President, Leden en Eere-leden van den Senaat van het D. S. C.

(Zie vervolg Bijvoegsel.)

BIJVOEGSEL

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van VRIJDAG 21 MAART 1902.

Ik dank u uit naam van al mijn collega's en van de geheele Pol. School voor het betekenissenvolle geschenk, dat wij met groote erkentelijkheid en groote ingenomenheid zullen aanvaarden.

Wij zien daarin een bewijs van uwe aanhankelijkheid aan de school, waar gij uwe opleiding ontvangt, en in het bijzonder, en in de eerste plaats aan den persoon van Professor Telders, die anderhalf jaar geleden nog op zoo eigenaardige wijze aan het hoofd daarvan stond.

Zoo één, dan verdient hij voorzeker dat zijn nagedachtenis aan de Polyt. School wordt in eere gehouden.

Eerst als docent en later als directeur heeft hij tot op den laatsten dag van zijn leven zijn beste krachten aan het onderwijs gewijd, en hij heeft lange rijen uwer voorgangers met raad en daad ook in hun verdere loopbaan Telders voelde zich in hooge mate tot zijn studenten en oud-leerlingen aangetrokken. Hij hield van ze en deelde gaarne lief en leed met hen. En nu doet het ons aangenaam aan, hier getuige te zijn van de wederkerige sympathie die uit uwe handeling spreekt en de nagedachtenis van den te vroeg ontslapen vriend op zoo treffende wijze door het Delftsch Studentencorps te zien eeren. Wij verheugen er ons over dat de Pol. School — aan den bloei en de uitbreiding waarvan Telders zoo onverpoosd heeft gearbeid — thans een goed gelijkend portret bezit. Een portret dat tegelijk een waar kunstwerk is en dat dus om vele redenen een waardige plaats in de Prinsenkamer zal innemen tusschen de afbeeldsels van andere mannen van beteekenis, wier namen met dien der P. S. zijn verbonden.

Mijne heeren, ik verzoek u aan het krachtige Studentencorps, dat gij zoo flink vertegenwoordigt, onze oprechten dank te willen overbrengen voor de fijngevoelde hulde, door u gebracht aan de nagedachtenis van onzen diep betreunden directeur Prof. Telders, voor het kostbaar geschenk van buitengewone kunstwaarde, dat voortaan de wanden der Prinsenkamer zal sieren en dat bij ons de geliefde trekken zal voor den geest roepen van een diep-betreunden vriend, bij het nageslacht van een onzer beste ingenieurs en van een der ijverigste bevorderaars van het technisch onderwijs in Nederland.

Ten slotte vroeg de heer A. Telders het woord, hij vertelde ons nogmaals hoe veel Telders voor het corps gevoeld heeft en dankte in warme bewoordingen voor de hulde aan zijn broeder gebracht.

v. d. S.

„t Poortje.”

De lente-achtigheid was niet alleen buiten, ze ging door de zaal. Er was een borreling van jonkheid en gezondheid en afterdinnerstemming die zich niet alleen uitte op geesteleke wijze. En 't spel zelf: de dames waren delicious. 't Cornetje was vol schalksche gelijkenis; de stedemaagd die verzen op zei, alsof ze die zoo maar op te scheppen had als pap uit een pot; een die z'n werk er van maakt te sturen had 't voorwaar niet gering geacht. En dan Mevrouw van Krenten; dié bezat de toon waartegen je als je ooit getrouwd bent absoluut niks kan doen. Ze zeuren maar voort zulke types; je kunt 'n sigaar rooken en onverschillig kijken er bij, of op-eens een zéér grof woord zeggen, 't geeft niks; de lekke kraan van de zeurderij drupt altijd; dood gaan alleen is afdoend. Toch hebben ze zwakke kanten. Die van Mevrouw van Krenten was 'r zoon. Die was verliefd beneê z'n stand. Da's erg. Vooral wanneer 't een zoon is als deze die keurig was en op 'n gunstige wijze z'n brood in stukjes verdeelde door een bepaald aantal evenwijdige sneetjes. De arm blijft hierbij tegen 't lijf gedrukt. De zoon speelde werkelek goed, sober, en 'n heldere uitspraak; alleen omarmde hij zéér jonkmannelek soms z'n geliefde — lente? afterdinner? — Die was beneê z'n stand, maar gekleed: delicious. En die had 'n vader. Artiest. Maar met de Laga-spier. Dit viel niet te ontkennen. Je kunt je op de planken artiest gevoelen; de Laga-spier zit onder je jasje en als je staat dan heb je 'n pootige, dédaigneuze stand. En — er zijn weinig artiesten die roeiden; er waren er die 't deëen in Engeland ± 1800. Maar dit manhaftig,

gespied optreden, dee 't afbreuk aan de gevoeligheid? Nee immers; pa van Krenten moest eens voor den artiest vluchten en dit is lichter te denken als je weet wat er onder zoo'n jas-mouw zit.

Ik beweerde van 't spel: de dames waren delicious. Ik weet ze niet meer te onderscheiden in m'n herinnering: de slanke met de lichtkens ontbloote armen, wie dominee niet onwelgevallig was; of de zachte zuster zoete Neel die dweepend sprak over 'r artiest met z'n flinke stem, of de Kakelbergsche die goed speelde, of de meneer Kakelberg die z'n stad diende en z'n zak. —

Ik weet alleen dit, dat alles (behalve een ding) aangenaam was als altijd, bij studentenfeesten. Je zit er, je wacht er genoeg, 't komt immer. De jood overdreef te veel. Maar hij had een grappige rol, dus was 't weer goed.

Alles was dus aangenaam. Alleen dit niet. De recensent van 't S. W. zat te midden van eigenaardig gebroekte types, hoog, te hoog en te warm onder 't kleine volk dat de zeventiende eeuwers met een niet te schrijven woord rondweg benoemden. Hij wou graag dat voortaan ook deze recensent een officieelachtige goeie plaats kreeg.

't Publiek juichte spelers toe, zeer toe.

A.

Uberbrettl'.

Toen 't nog komen moest, zei een ieder: ha, Uberbrettl' op de kroeg, da's gezellig. Ze wisten 't niet, de ongelukigen, wat ze vroegen; ze wisten niet, dat 't niet één avond maar weken op de kroeg zou zijn, hadden ze 't geweten, dan hadden ze 't nooit verlangd.

Enfin, Uberbrettl' was op de kroeg Woensdag voor een week, 't was er stampvol en 't enthousiasme groot, maar o, die naweeën! Der was een heel lollige kerel bij dat Uberbrettl', Heinz Buda, die zong heel lollige liedjes, maar als hij ze nooit gezongen had, was 't een veel lolliger vent geweest. Om maar es wat te zeggen, hij zong b. v. „Und dann die Grenadiere”, en wat hoor je nu als je de kroeg binnenkomt, als je aan je koffietafel komt, waar er een paar zitten te wachten, als je op college komt, als je over straat loopt, ja God als je al in je bed ligt? Niks anders meer als „Und dann die Grenadiere.” 't Is verschrikkelijk. Soms maken ze er wel eens eene variatie op en dan roepen ze „Vorán die Schelleträger” maar ondertusschen 't is weer hetzelfde. „Tom tom tada tom ta tom — tom ik wou, dat ik muziek in mijn inkt kon leggen omdat aan te geven of liever nog wou ik dat al die grenadiers nooit om die hoek waren komen loopen; waren ze maar ineens omgekeerd toen die Heinz Buda ze aan zag komen, dan had nu het heele Corps dat onzalige wijsje niet in zijn Corpshoofd gehad.

Ik wil er niet meer van zeggen, Delft is er mee verpest en dat heeft die eene lollige vent op zijn geweten.

Om nu eens eindelijk over mijn ergenis heen te stappen, ga ik probeeren of ik nog iets anders weet dan van die beroerde grenadiers.

Veel succes had behalve Buda natuurlijk Fraülein Stadthagen met haar naïve liedjes „Das Flaschenkind” en „Keinen Mann” die zij op buitengewoon guitige manier wist voor te dragen, en Oscar von Fielitz, die een zeer degelijk soort grappenmaker bleek te zijn. Buda en Stadthagen samen in „Das lustige Ehepaar” en „Jean und Jeannette” verwekten zooveel lachlust dat zij aan 't slot zelf van 't lachen niet meer zingen konden, waaraan de champagne-achtige mildheid van 't kroegbestuur misschien geen onschuld had.

Toen 't uit was, leek de kroeg wel haast gek van enthousiasme, de Uberbrettl'-mensen kregen ovatie op ovatie en Fielitz moest maar weer spreken van uit de sherry-wagen tot „de verzamelde menigte daar beneden.”

Toen kregen ze nog een souper, waardoor heen zoo nu en dan Grenadiere kwamen om even te klinken en last not least zouden een viertal enthousiasten hen naar huis brengen; zij verzeilden evenwel in Keulen, waar zij in esthaetische beschouwingen over den Dom schijnen verdiept geraakt te zijn. De naweeën moeten ten minste nog in een volgend Weekblad komen.

Uberbrettel' was wel lollig, erg lollig zelfs, maar ik wou toch dat 't er nooit geweest was, ten minste ik zie aankomen, dat we nog eens in die verd.... Grenadiere vergaan.

Vereeniging Onderlinge Vrouwenbescherming.

Den 17en Maart hield mevr. Versluys-Poelman een rede naar aanleiding van een op te richten vereeniging tot onderlinge vrouwenbescherming. Spreekster toonde allereerst de onrechtvaardigheid aan van het onmondig houden der vrouwen door onze wetgeving. Een getrouwde vrouw moet haar man volgen waarheen die wil; heeft zoo ze niet op huwelijks voorwaarden is getrouwd, geen recht op het beheer van haar eigen vermogen, mag niet vrij de opvoeding van haar kinderen regelen, heeft geen kiesrecht, maar moet wel de lasten van staatsburger dragen, door, zoo zij ongetrouwd is mee te betalen in de belastingen. Alle groote onrechtvaardigheden te duidelijk om niet door een ieder te worden geweten maar die toch nog steeds door onze wetten worden gehandhaafd.

Ook het verbod op het onderzoek naar het vaderschap is een misstand, die waar twee schuldig zijn slechts een, en dikwijls de schuldigste behoedt voor de straf van maatschappij en wet. Spreekster haalde enkele voorbeelden aan van z. g. gevallen meisjes door de fatsoenlijke samenleving uitgestooten, doch die den schuldigen dader willens en wetens vrij in haar midden houdt. De vereeniging tot onderlinge vrouwenbescherming stelt zich ten doel, daar waar de vrouw op welke wijze ook moet lijden door onze wetgeving dit leed zoo veel mogelijk te verzachten en steeds aan te dringen op verbetering van die wetten.

Na een vrij onvruchtbaar en verward debat werd de vergadering gesloten.

Een afdeling van de vereeniging is te Delft opgericht en ieder die nadere inlichtingen wil hebben of als lid wil toetreden zal zeker bij mevrouw Versluys niet te vergeefs zich aanmelden.

INGEZONDEN.

DELFT, 18 Maart 1902.

Mijnheer de Redacteur.

Gaarne zag ik het volgende in het Studenten-Weekblad opgenomen.

Hoogachtend, M. E. BES.

„De Vrouwenkwestie.”

Naar aanleiding van de vraag, Maandagavond aan Mevr. Versluys-Poelman gesteld, wat de oorzaken zijn van de tegenwoordige positie der vrouwen, wil ik er de aandacht op vestigen, dat pas is verschenen „De Vrouwenkwestie, haar historische ontwikkeling en haar economische kant door Lila Braun. Vertaald door J. F. Ankersmit.” (in 18 afl. à f 0,20). Hierin vinden we uitvoeriger uiteen gezet, wat Mevr. Versluys met enkele woorden aangaf.

Lila Braun geeft in de eerste plaats een beknopte geschiedenis van de ontwikkeling der vrouwenkwestie en der vrouwenbeweging sinds de oudste tijden tot de 19de eeuw en behandelt verder den economischen kant der vrouwenkwestie.

M. E. BES.

Dit werk is reeds op onze bibliotheek aangeschaft.

DE REDACTIE.

Correspondentie.

G. Uw stuk komt in het volgend nummer.

Berichten en mededeelingen.

Afgetreden als Secretaris van de Commissie tot Behartiging der Studielangen: H. J. VAN GEUNS.

Benoemd tot Secretaris: R. A. VERWEY.

ADVERTENTIEN.

VOOR DEN MEESTBIEDENDE TE KOOP à CONTANT

PFEIFFER. Das Gas, m. Atlas 1896.
KRAFT. Grundriss der Mechanischen Technologie,
2 Bde. 1897.
OST. Lehrb. der Technischen Chemie, 1898, Gebn.
KNOKE. Kraftmaschinen des Kleingewerbes, 1899, Gebn.
ERNST. Die Hebezeuge, m. Atlas, 3 Bde. 1899 Gebn.
Aanbiedingen onder letter F aan den Boekhandelaar
G. F. GUNNING, te HAARLEM.

Te koop aangeboden: een goed onderhouden

MICROSCOPE

van de firma HARTNACK en Co., PARIJS en POTSDAM,
met draaibaren objecttafel met graadverdeling, Polarisatie-
inrichting. Grootste vergrooting 860.
Inlichtingen te bekomen bij H. MARTIN, Oude Delft 80.

TENTOONSTELLING

VAN

SCHILDERIJEN, TEEKENINGEN, STUDIËN,

VAN

J. TH. TOOROP,

in een der Zalen van de Societeit
EENSGEZINDHEID, van Dinsdag
18 tot en met Zondag 23 Maart.

Geopend van 10—5 uur. Toegangspreis 25 cent.

DIËS NATALIS.

Met het oog op de a. s. FEESTEN wordt de bijzondere
aandacht gevestigd van H.H. Studenten die aan den Optocht
deelnemen

op de rijke sorteering Costumes

van den Costumier J. KALF, firma Wed. DAVIDSON,
Amsterdamsche Veerkade 41, DEN HAAG. Nadere inlichtingen
worden gaarne verstrekt door H. J. TE MEIJ,
Markt 40 alhier, eenig Agent voor Delft en Omstreken.

Bij den Boekhandelaar J. WALTMAN Jr., zijn voor-
handen proefnummers van

DIE WOCHÉ,

— Moderne Illustrierte Zeitschrift. —

Prijs per kwartaal f 2,30.

Prijs per nummer f 0,20.

Oranje Limonade.

van het Delftsche Scheikundig Laboratorium is steeds
voorhanden bij

J. J. G. BOERE,

Telefoonnummer 188.

Hypolitusbuurt 2.

DE BOUWWERELD

Weekblad voor Theorie en Praktijk.

Onder Redactie van:

D. H. HAVERKAMP EN J. H. W. LELIMAN B.I.

Abonnement per jaar f 5,-.

De intekening is opengesteld bij den boek-
handelaar J. WALTMAN Jr.